

billede af en sag eller et begivenhedsforløb. Finanstilsynet vil som udgangspunkt ikke have mulighed for at fremkomme med supplerende eller korrigerende oplysninger.

En anden tænkelig følge af samtykke er den situation, hvor en pensionskasse giver samtykke til videregivelse af fortrolige oplysninger og andre pensionskasser føler sig presset til at følge trop.

Det er ikke utænkeligt, at dette vil kunne påvirke pensionskassernes ledelse til at vise tilbageholdenhed med hensyn til de oplysninger, der gives Finanstilsynet til brug for tilsynsvirksomheden. Og i endnu højere grad afholde pensionskasserne fra at egen drift at videregive relevante oplysninger til tilsynet.

Oplysninger om en pensionskasses medlemmer m.fl. kan kun videregives med disses samtykke. En pensionskasse kan derfor kun give samtykke til, at Finanstilsynet videregiver oplysninger, som stammer fra pensionskassen selv eller fra korrespondancen med Finanstilsynet. Disse oplysninger må pensionskassen selv antages at være i besiddelse af, hvorfor pensionskassen selv frit kan foretage videregivelsen.

Det foreslås på denne baggrund, at pensionskasser under tilsyn ikke skal kunne give et for Finanstilsynet forpligtende samtykke til offentliggørelse af ellers fortrolige oplysninger.

Af *stk. 3* fremgår det, at Finanstilsynet af egen drift i årsberetning m.v. i summarisk eller sammenfattende form kan offentliggøre oplysninger. Det afgørende er, at den enkelte pensionskasse eller dens medlemmer ikke kan identificeres.

Stk. 4 vedrører pensionskassens relationer til medlemmer og tredjemand, som er involveret i forsøg på at redde pensionskassen. Bestemmelsen svarer til den nuværende § 240 c, stk. 2, nr. 2, i lov om forsikringsvirksomhed. Det er dog præciseret, at oplysninger om medlemsforhold ikke kan videregives, samt at fortroligheden med hensyn til oplysninger om tredjemand, der medvirker i forsøg på at redde pensionskassen, også gælder efter at denne medvirken er ophørt.

Stk. 5 indeholder regler om de særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger.

I den foreslåede *nr. 1* præciseres det, at fortrolige oplysninger kan videregives i forbindelse med efterforskning og strafforfølgning af strafbare forhold, der er omfattet af straffeloven eller tilsynslovgivningen.

Afgørelse af, om der foreligger en overtrædelse af tilsynslovgivningen eller straffeloven, kræver ofte en grundig efterforskning og bevisbedømmelse, førend det endeligt kan fastslås, at en overtrædelse foreligger. Finanstilsynet har i langt de fleste tilfælde hverken

hjemmel til eller mulighed for at foretage en sådan efterforskning. Som følge heraf er bestemmelsen formuleret således, at fortrolige oplysninger kan videregives til brug for efterforskningen af en formodet lovovertrædelse af tilsynslovgivningen eller straffeloven.

Den foreslåede *nr. 2* svarer til den nuværende § 240 c, stk. 2, nr. 8, i lov om forsikringsvirksomhed.

Den foreslåede *nr. 3* svarer til den nuværende § 240 c, stk. 2, nr. 11, i lov om forsikringsvirksomhed.

Den foreslåede *nr. 4* svarer ligesom nr. 5 til den nuværende § 240 c, stk. 2, nr. 9, i lov om forsikringsvirksomhed, der nu opdeles i to særskilte numre.

Den foreslåede *nr. 5* svarer ligesom nr. 4 til den nuværende § 240 c, stk. 2, nr. 9, i lov om forsikringsvirksomhed, der nu opdeles i to særskilte numre.

Den foreslåede *nr. 6* svarer til den nuværende § 240 c, stk. 2, nr. 10, i lov om forsikringsvirksomhed.

Den foreslåede *nr. 7* indeholder en bestemmelse, der svarer til den nuværende bank- og sparekasselovs § 50 b, stk. 2, nr. 11.

Den foreslåede *nr. 8* giver hjemmel til videregivelse af fortrolige oplysninger til Rigsrevisionen, især til brug for forvaltningsrevisionen. Det foreslås at lovfæste den hidtidige praksis, hvorefter Rigsrevisionen kan indhente alle de oplysninger, som er i Finanstilsynets besiddelse, og som skønnes af betydning for udførelsen af Rigsrevisors hverv. Baggrunden for den hidtidige praksis er, at Rigsrevisionens status i henhold til den danske forfatning i sig selv konstituerer en hjemmel til videregivelse.

I den foreslåede *nr. 9* præciseres det, at Finanstilsynet kan videregive oplysninger til skifteretten og andre myndigheder. Sidstnævnte er specielt rettet mod udenlandske myndigheder, der i visse tilfælde har en anden status eller en anden betegnelse. Bestemmelsen svarer i øvrigt til den nuværende § 240 c, stk. 2, nr. 5, i lov om forsikringsvirksomhed.

Den foreslåede *nr. 10* svarer til den nuværende § 240 c, stk. 2, nr. 7, i lov om forsikringsvirksomhed.

Den foreslåede *nr. 11* svarer til den nuværende § 240 c, stk. 2, nr. 3, i lov om forsikringsvirksomhed. Det er dog præciseret, at bestemmelsen også omhandler EØS-landene.

Den foreslåede *nr. 12* svarer til den nuværende § 240 c, stk. 2, nr. 4, i lov om forsikringsvirksomhed. Det er dog præciseret, at bestemmelsen også omhandler EØS-landene.

I den foreslåede *nr. 13* præciseres det, at Finanstilsynet kun kan videregive oplysninger til myndigheder i tredjelande, hvis lovgivningen i det pågældende land fastlægger en tilsvarende tavshedspligt. Det vil derfor